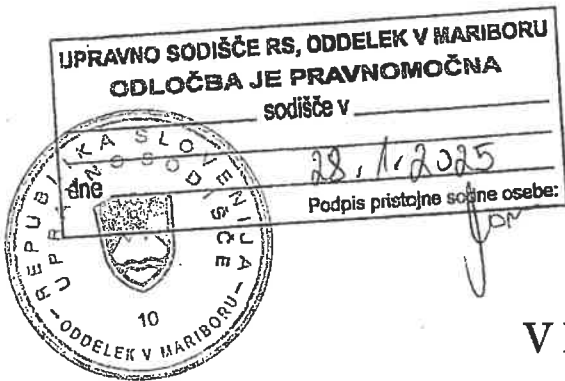

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

II U 55/2024-22

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Nevenki Đebi,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UNIVERZITETNI KLINIČNI CENTER MARIBOR**, Ljubljanska ulica 5, Maribor, ki ga zastopa
v
t, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa
Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob udeležbi stranke z interesom:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka 090-366/2023/9 z dne 18. 1. 2024 v zvezi z odločbo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor št. 96/5(8001)/2023-2 z dne 6. 11. 2023,

izven naroka,

28. januarja 2025

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Potek upravnega postopka:

1. Z izpodbijano odločbo je Informacijski pooblaščenec pritožbi (prosilca v tem postopku) z dne 24. 11. 2023 delno ugodil in odločbo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor (organa in tožnika v tem postopku) št. 96/5(8001)/2023-2 z dne 6. 11. 2023 delno odpravil ter odločil, da je dolžan organ v roku enaintridesetih dni od vročitve te odločbe prosilcu v elektronski obliki posredovati naslednje dokumente:
 - Pravni memorandum odvetnika z dne 25. 5. 2018, na način, da v zadnjem stavku prvega odstavka na 3. strani dokumenta prekrije besedilo med besedama „določbo“ in „Zakona“ ter besedo „prenehalo“ in datum prenehanja delovnega razmerja,
 - Dopolnitev pravnega memoranduma odvetnika z dne 29. 5. 2018,
 - Zapisnik sestanka z dne 8. 6. 2018 v prostorih UKC Maribor, na način, da v dokumentu prekrije vrsto izobrazbe delavca pod „Prisotni“, zadnji stavek v petem odstavku na drugi strani zapisnika,
 - Osnutek zapisnika sestanka z dne 8. 6. 2018 v prostorih UKC Maribor (1. točka izreka).V ostalem delu je Informacijski pooblaščenec pritožbo prosilca zavrnil (2. točka izreka) in ugotovil, da v postopku reševanja pritožbe posebni stroški niso nastali (3. točka izreka).
2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je z odločbo št. 96/5(8001)/2023-2 z dne 6. 11. 2023 organ zahtevo prosilca v celoti zavrnil. Ocenil je namreč, da gre za zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja in da sta podani tudi izjemi od dostopa po 8. in 11. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ). Kot je pojasnil organ, prosilec vlaga vsebinsko povezane zahteve, vezane na isto zadevo, to je na postopek izvršbe, ki je v teku pred Okrajnim sodiščem v Mariboru. Prosilec je tako že dne 2. 6. 2023 od organa zahteval pravno mnenje odvetnika iz junija 2018. Posameznik, ki nastopa v vlogi upnika v tem izvršilnem postopku, skuša preko prosilca pridobiti dokumentacijo, vezano na sprejemanje odločitev, argumentacijo in utemeljitve za ravnanje organa kot dolžnika v tem izvršilnem postopku. Z izvrševanjem pravice dostopa do informacij javnega značaja poskuša

prosilec izboljšati položaj določene osebe, organu pa poseči v pravico do poštenega sojenja in obrambe v postopku, ki je še zmeraj v teku. Eden od znakov zlorabe je po mnenju organa tudi način, na katerega je zahteva prosilca podana. V obravnavani zadevi gre za kopičenje zahtev z namenom, da prosilec organ obremenjuje z obravnavanjem iste zahteve, pri čemer je jasno, da gre za zasledovanje interesa posameznika v konkretnem (izvršilnem) sodnem postopku in ne za zagotavljanje transparentne porabe javnih sredstev.

3. V zvezi z izjemo po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ je organ pojasnil, da je izvršilni postopek še vedno v teku, zato bi razkritje dokumentov organu povzročilo škodo in motnje v postopku. Glede izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pa je navedel, da je zahtevana dokumentacija vezana na sprejemanje poslovnih odločitev organa, saj je na podlagi navedene dokumentacije organ sprejel odločitev in zastavil argumentacijo v omenjenem izvršilnem postopku. Ker je ta postopek še v teku, bi razkritje stališč in argumentov lahko organu povzročilo škodo, saj ne bi mogel učinkovito uporabiti pravnega sredstva, oziroma bi nasprotna stran pridobila vpogled v pristop k pravdanju v tekočem sodnem postopku. Razkritje zahtevanih pravnih memorandumov in zapisnikov pa bi tudi vplivalo na delovanje organa.
4. Zoper odločbo organa na prvi stopnji je prosilec vložil pritožbo, ki ji je Informacijski pooblaščenec deloma ugodil.
5. Glede vprašanja, ali je prosilec v obravnavanem primeru zlorabil pravico dostopa do informacij javnega značaja, Informacijski pooblaščenec ugotavlja, da pri zahtevi prosilca v obravnavani zadevi ne gre za zahtevo z identično oziroma podobno vsebino predhodni zahtevi prosilca. Zgolj na podlagi ugotovitve, da je prosilec svojo pred tem vloženo zahtevo razširil z dokumentom, z obstojem katerega je bil seznanjen na podlagi dokumenta, prejetega po vloženi predhodni zahtevi, po mnenju Informacijskega pooblaščenca ni mogoče utemeljiti funkcionalne povezanosti obeh zahtev, kljub temu, da gre pri obeh zadevah za pravne memorandume istega odvetnika. Takšna pravna razlaga določbe petega odstavka 5. člena ZDIJZ po mnenju Informacijskega pooblaščenca ni v skladu z namenom, ki ga zasleduje ZDIJZ, ki je v transparentnosti dela zavezancev. Po sodni praksi je o zlorabi in šikanoznem značaju vložene zahteve ali več zahtev za dostop do informacij javnega značaja mogoče govoriti, če je prosilec vložil sklop več funkcionalno povezanih žaljivih in nekorektnih zahtev za dostop do informacij javnega značaja, kar pomeni, da morajo biti vse zahteve vložene v relativno kratkem časovnem obdobju. Elementi, ki kažejo na zlorabo pravice dostopa, so npr. pogostost vlaganja zahtev, obsežnost zahtev, nesorazmerna obremenitev organa, nagajivost, šikaniranje in podobno.
6. Upošteva kriterije, ki so se razvili v pravni teoriji in praksi glede vprašanja zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja, Informacijski pooblaščenec ugotavlja, da v obravnavani zadevi ne gre za ponavljajočo se

zahtevo za isto zadevo ali nedovoljeno vlogo. Prosilec namreč zahteva druge dokumente, kot jih je zahteval v okviru predhodne zahteve, pri čemer ni bistveno, da zahteva dokumente, vezane na isto zadevo, saj sta zahtevi po vsebini različni oziroma se ne nanašata na iste dokumente. Kot navaja, ima vsak prosilec pravico, da zahteva od organa dokumente oziroma podatke, s katerimi ta razpolaga, brez utemeljevanja kakršnegakoli pravnega oziroma osebnega interesa. Zahteva tudi ni očitno nedovoljena in neutemeljena in se nanaša na dokumente, povezane z delom in odločanjem organa, ki je v javnem interesu in povezano z uporabo javnih sredstev. Informacijski pooblaščenec je prosilcu dostop do istovrstnega dokumenta tudi že deloma ugodil. Vložena zahteva ne ovira izpolnjevanje temeljnih nalog organa oziroma organ prekomerno ne obremenjuje z delom tako, da bi to oviralo njegovo učinkovito delo na drugih področjih dela. Zahteva je konkretna in ni obsežna ali žaljiva in tudi ne izraža kakršnihkoli negativnih vrednostnih sodb, provokacij ali navideznega uveljavljanja pravic. Na podlagi navedenega Informacijski pooblaščenec zaključuje, da iz izpodbijane odločbe in posredovane dokumentacije ni mogoče ugotoviti, da je prosilec v primeru vložene zahteve prekorščil pravne meje pravice dostopa do informacij javnega značaja, ali da je ravnal v nasprotju s socialno funkcijo te pravice, ali da se pravica dostopa do zahtevanih informacij javnega značaja izvršuje v nasprotju z namenom pravice.

7. Po mnenju Informacijskega pooblaščenca v obravnavanem primeru tudi niso izpolnjeni pogoji za obstoj izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zahtevana pravna memoranduma, katerih vsebina se nanaša na možnost prekinitve delovnega razmerja z delavcem, temeljita na predpostavki, da bo odločitev Delovnega sodišča v Celju potrjena ter da bo postala pravnomočna in izvršljiva. Na podlagi navedene sodbe je v teku le še izvršilni postopek, ki je v fazi presoje, ali je organ kot dolžnik s ponujeno pogodbo o zaposlitvi izpolnil svojo nederarno obveznost, ki mu jo nalaga sodba. Tako namreč izhajajo iz odgovora Okrajnega sodišča v Mariboru, izvršilnega oddelka, z dne 22. 9. 2023 ter iz odgovora Urada predsednice tega sodišča št. Su 17/2024 z dne 15. 1. 2024. Razkritje zahtevanih pravnih memorandumov po mnenju Informacijskega pooblaščenca ne more z ničemer vplivati na izvedbo navedenega izvršilnega postopka, ki je v teku pred Okrajnim sodiščem v Mariboru, saj je Delovno sodišče v Celju o prekinitvi delovnega razmerja že vsebinsko odločilo. Izvršilno sodišče pa je, upoštevaje načelo stroge formalne legalitete iz 17. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju, glede dovolitve, vodenja in presoje izpolnitve upnikove terjatve vezano samo na izvršilni naslov, torej na sodbo. Tudi če bi bilo izvršilno sodišče seznanjeno s pravnima memoranduma, to na njegovo odločanje in postopanje ne bi imelo nobenega vpliva, saj je sodišče dolžno odločiti skladno s pravnomočno in izvršljivo sodbo. Iz istega razloga škode izvršilnemu postopku po mnenju Informacijskega pooblaščenca ne more povzročiti niti razkritje zahtevanega zapisnika sestanka z dne 8. 6. 2018 in osnutka tega zapisnika, katerih vsebina se nanaša na izvršitev obveznosti organa po pravnomočnosti sodbi.

-
8. Glede izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ Informacijski pooblaščenec ugotavlja, da je prvi kriterij za obstoj izjeme notranjega delovanja organa - to je, da mora podatek izhajati iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa - izpolnjen le deloma. Z navedeno izjemo se namreč ob pogoju nastanka škode varuje dokumente, ki so namenjeni internemu delu organa, torej vse dokumente, ki so izdelani zaradi notranjih potreb organa ali zaradi oblikovanja stališč v zvezi z delom organa, oziroma dokumente, iz katerih je razviden postopek ali način dela organa ter tudi njegova notranja politika. Odvetnik je na podlagi posredovanih informacij oziroma dokumentov podal mnenje oziroma stališče glede možnosti postopanja organa v konkretni delovnopravni zadevi. V delu, v katerem zahtevana pravna memoranduma obsegata mnenje odvetnika o možnostih organa kot delodajalca, gre po mnenju Informacijskega pooblaščenca za podatke, ki so namenjeni notranji rabi organa. Ne glede na obstoj prvega kriterija, pa mora za obstoj navedene izjeme biti ugotovljeno tudi, da bi razkritje takšnega podatka povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (t. i. specifični škodni test), v okviru katerega je treba oceniti, ali bi razkritje podatkov prosilcu oziroma javnosti povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Po mnenju Informacijskega pooblaščenca pravna memoranduma, ki ju zahteva prosilec, ne obsegata informacij, katerih razkritje bi resno oviralo nadaljnje delo organa oziroma bi povzročilo motnje pri njegovem delovanju, utemeljitev škode po tej izjemi pa je tudi povsem nezadostna. Navedbe organa so povsem pavšalne, ne gre pa tudi zanemariti, da pri obravnavani zadevi ne gre več za pravdanje v tekočem sodnem postopku, ampak samo še za izvršitev pravnomočne sodbe, na katero ni vezano samo izvršilno sodišče, ampak tudi organ kot delodajalec. Glede zahtevanih pravnih memorandumov tako po mnenju Informacijskega pooblaščenca ne gre za izjemo po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki bi preprečevala dostop do zahtevanih podatkov.
 9. Obstoj navedene izjeme tudi ni podan glede zahtevanega zapisnika sestanka z dne 8. 6. 2018 in osnutka tega zapisnika. Zapisnik sestanka med organom in delodajalcem ter nekdanjim delavcem, ki je potekal v prostorih organa, je bil namreč namenjen izvršitvi pravnomočne in izvršljive sodne odločbe. Ne gre torej za dokument, ki bi bil namenjen internemu delu organa, ampak gre za dokument, ki je nastal kot posledica odločitve drugega organa, to je sodišča in ima za organ določene posledice, tudi finančne. Prav tako ni izkazana škoda, ki bi organu nastala z razkritjem vsebine zapisnika, navedbe organa v tem delu tudi niso konkretizirane. Poleg tega pa v obravnavani zadevi niti ni mogoče govoriti o vprašanju škode, saj gre za ravnanje organa pri izvršitvi pravnomočne sodbe. Zahtevani zapisnik in njegov osnutek tako ne predstavljata izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
 10. Ker po presoji Informacijskega pooblaščenca tudi ne obstojijo nobene druge izjeme od prostega dostopa, ki jih je organ dolžan presojati po uradni dolžnosti,

je Informacijski pooblaščenec zahtevi prosilca za dostop do zahtevanih dokumentov deloma ugodil, v preostalem delu pa je pritožbo zaradi varstva osebnih podatkov kot neutemeljeno zavrnil.

Tožbene navedbe

11. Tožnik je dne 22. 2. 2024 tožbo v upravnem sporu vložil zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca, in sicer zaradi nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja ter nepravilne uporabe materialnega prava. Glede presoje zatrjevane zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja tožnik meni, da je sklepanje Informacijskega pooblaščenca v tem delu obrazložitve izpodbijane odločbe napačno, saj spregleda, da se zahtevani dokumenti tako v obravnavani zahtevi prosilca kot tudi v njegovi zahtevi z dne 2. 6. 2023 nanašajo na isto zadevo oziroma na isti historični dogodek, to je na prenehanje delovnega razmerja , torej iste osebe, in na vprašanje izvršitve pravnomočne sodne odločbe Delovnega sodišča v Celju, kar je predmet izvršilnega postopka, ki poteka pred Okrajnim sodiščem v Mariboru pod opr. št. . Pri tem je po mnenju tožnika ključno, da gre za isto zadevo in isto listinsko dokumentacijo, ki obravnavata isto zadevo. Pomembna je tudi okoliščina, da sta bili obe zahtevi s strani tožnika zavrjnjeni iz razloga, ker izvršilni postopek pod opr. št. še ni pravnomočno zaključen in je torej še vedno v teku, zahtevani dokumenti pa predstavljajo podlago za sprejemanje poslovnih odločitev tožnika in za pripravo obrambe v tem izvršilnem postopku. Tega dejstva Informacijski pooblaščenec pri odločanju ni upošteval. Prav tako ni upošteval, da je v sklopu prve zahteve z dne 2. 6. 2023 tožnik prosilcu posredoval drugo zahtevano dokumentacijo, ki ni predstavljala vsebinske podlage za odločitev v izvršilnem postopku, kot so računi Odvetniške pisarne) in pooblastilo vodje kadrovske službe. Iz navedenega po mnenju tožnika izhaja, da Informacijski pooblaščenec pri odločanju ni upošteval dejstev, navedenih v tožbi, kar pomeni, da je dejansko stanje ugotovil pomanjkljivo, to pa je imelo za posledico tudi nepravilno uporabo materialnega prava.
12. Kot še navaja, sodni postopek, ki je v teku, ne more postati javen skozi pravico dostopa do informacij javnega značaja. Informacijski pooblaščenec se je v izpodbijani odločbi postavil na stališče, da je vprašanje zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja treba presojati z vidika same informacije, pri tem pa je spregledal, da zlorabe ne pomeni vedno le nespoštljiva zahteva, obremenjevanje organa z dodatnim delom in podobno, pač pa je pri zlorabi treba ugotavljati tudi namen v vseh tistih primerih, kjer je že na prvi pogled očitno, da zahteva zasleduje cilj posameznika, ki se skriva za vlagateljem zahteve in cilja na sodni postopek, ki je še v teku. Pri odločanju je tako treba upoštevati vse okoliščine, predvsem pa namen posameznika, ki se skriva za prosilcem, do česar se Informacijski pooblaščenec ni opredelil.
13. Tožnik se tudi ne strinja z ugotovitvijo Informacijskega pooblaščenca, da

■
—
■

zahtevani pravni memorandumi ne morejo z ničemer vplivati na izvedbo izvršilnega postopka. Kot navaja, pravni memorandumi predstavljajo podlago za odločanje tožnika, za njegovo obrambo oziroma argumentacijo pri zastopanju v sodnem postopku. Informacijski pooblaščenec tako ne more vnaprej prejudicirati, kaj bo ali bi lahko vplivalo na odločitev sodišča. Drži sicer, da se v izvršilnem postopku sledi načelu stroge formalne legalitete, saj je sodišče vezano na izvršilni naslov, a če bi bilo to načelo izpeljano do potankosti, situacije, kakršna je v obravnavanem primeru v izvršilnem postopku opr. št. , ne bi bilo, saj pritožbeno sodišče verjetno ne bi razveljavilo odločitve na prvi stopnji in izvršilni postopek ne bi bil v fazi odločanja, pač pa bi bil že zaključen. Pravilna uporaba navedene izjeme zato po mnenju tožnika ne more biti takšna, da organu ne dovoljuje zavrnitve zahteve za dostop do zahtevane informacije javnega značaja, če gre za podatke in listinsko dokumentacijo, ki v odprtem sodnem postopku predstavljajo odločitveno podlago ene izmed strank postopka. Enako kot za pravna memoranduma velja tudi za zapisnik sestanka z dne 8. 6. 2018 in za njegovo dopolnitev.

14. Po mnenju tožnika je podana tudi izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Z razkritjem memorandumov nasprotni stranki v sodnem postopku, ki sta bila pridobljena prav zaradi tega postopka, bi namreč tožnik utrpel škodo, ta škoda pa ne bi bila zgolj finančna, pač pa tudi druge oblike. Če mora organ nasprotni stranki v sodnem postopku razkriti podlage za sprejemanje odločitev, lahko to pomeni motnje v delovanju organa oziroma njegovo oviranje, ki samo po sebi ne pomeni zgolj težave v poslovnem procesu, pač pa tudi ovire pri sprejemanju poslovnih odločitev. Prav tako škodo predstavlja tudi poseg v pravico do poštenega sojenja, ki vključuje možnost stranke, da se v sodnem postopku brani, postavlja trditve in predloži dokaze.
15. Tožnik se tudi ne strinja z ugotovitvijo Informacijskega pooblaščenca, da zapisnik sestanka z dne 8. 6. 2018 ne predstavlja listine, namenjene internemu delovanju tožnika, ker naj bi nastal kot posledica odločitve drugega organa. Takšna argumentacija po mnenju tožnika ni logična. Četudi je do sestanka prišlo zaradi zunanjega impulza, to po mnenju tožnika še ne pomeni, da zapisnik sestanka ne predstavlja dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem organa.
16. Glede na obrazloženo tožnik sodišču predlaga, da tožbi ugodi in izpodbijano odločbo Informacijskega pooblaščenca v 1. točki izreka odpravi ter vrne zadevo v tem delu v ponovno odločanje. Zahteva tudi povračilo stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Navedbe iz odgovora na tožbo

17. V odgovoru na tožbo toženka vztraja pri ugotovitvah iz izpodbijane odločbe in dodaja, da so navedbe tožnika v tožbi glede namena, ki ga zasleduje prosilec z

zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, brezpredmetne, saj je lahko prosilec skladno s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ vsaka pravna ali fizična oseba, namen, ki ga prosilec zasleduje s pridobitvijo zahtevanih informacij, pa v postopku po ZDIJZ ni relevanten. Prav tako ne drži, da je namen pridobitve zahtevanih dokumentov treba upoštevati pri presoji elementov zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja. Pri presoji, ali je podan institut zlorabe pravice, je namreč treba upoštevati kriterije, ki so se izoblikovali v pravni teoriji in sodni praksi ter praksi Informacijskega pooblaščenca. Šele ob ugotovitvi, da so izpolnjene navedene predpostavke, se lahko nadalje ugotavlja, ali je bil namen prosilca zlorabiti pravico dostopa. Tega namena pa ni mogoče enačiti z namenom, ki ga prosilec zasleduje s pridobitvijo zahtevanih informacij in ki po ZDIJZ ni relevanten. Glede sklicevanja tožnika na izjemo po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pa toženka poudarja, da je na podlagi 247. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP) opravila poizvedbo pri sodišču v zvezi z ugotavljanjem obstoja te izjeme, kar bi sicer moral storiti že tožnik, ki je odločal v postopku na prvi stopnji. V zvezi z varstvom notranjega dela organa v smislu 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ meni, da so navedbe tožnika nekonkretizirane in pavšalne. Glede sklicevanja na vsebino zapisnika sestanka vztraja, da se vsebina tega zapisnika nanaša na morebiten dogovor z nekdanjim zaposlenim zaradi izvršitve pravnomočne in izvršljive sodbe sodišča in se torej vsebina navedenega zapisnika ne nanaša na noben sestanek znotraj tožnika, ki bi bil povezan z njenim delom kot takim. Postopanje in odločanje tožnika v fazi, ki sledi izvršljivi sodbi sodišča, pa ne more predstavljati notranjega delovanja organa. Kot še dodaja, vsebina zapisnika predstavlja tudi podatke o porabi javnih sredstev, ki so po 1. alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ absolutno javni. Glede na navedeno sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Nadaljnje navedbe tožnika v postopku

18. V pripravljalni vlogi z dne 11. 4. 2024 tožnik vztraja pri svojem stališču, da je pri presoji zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja treba upoštevati tudi namen prosilca za pridobitev zahtevanih podatkov. Kot pojasnjuje, je v postopku, ki teče pred Okrajnim sodiščem v Mariboru zaradi izvršitve sodne odločbe, med strankama sporno prav vprašanje izvršitve sodne odločbe, zaradi česar ne drži, da se v izvršilnem postopku vsebinska vprašanja ne rešujejo.

Navedbe stranke z interesom

19. V skladu z drugim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1) je sodišče tožbo v odgovor poslalo tudi stranki z interesom, to je
20. Stranka z interesom v odgovoru meni, da je izpodbijana odločba zakonita in v celoti pravilna, zato se pridružuje navedbam toženke v odgovoru na tožbo ter jih

v izogib ponavljanju tudi povzema. Dodatno še navaja, da zadevi, v zvezi s katerima je vložila zahtevi za dostop do informacij javnega značaja, nista identični, zato očitek tožnika o nepravilno ugotovljenem stanju in posledično nepravilni uporabi materialnega prava ne drži. V času nastanka zahtevanega pravnega memoranduma in njegove dopolnitve izvršilni postopek opr. št.

sploh še ni bil začet, kar pomeni, da navedena dokumenta nista nastala zaradi izvršilnega postopka, na katerega se sklicuje tožnik. Tožnik tudi ni pojasnil, kako bi lahko razkritje zahtevanih dokumentov povzročilo motnje pri izvajanju bolnišnične zdravstvene dejavnosti v smislu 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ oziroma kako bi razkritje motilo njegovo notranje delovanje. Stranka z interesom zato sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

21. V vlogi z dne 28. 11. 2024 je stranka z interesom sodišče obvestila, da je izvršilni postopek, ki je bil v teku med tožnikom in _____ v zadevi opr. št. _____, pravnomočno zaključen, zaradi česar po njenem mnenju ni več podlage za uspešno uveljavljanje izjem po 8. in 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Glede na obrazloženo tožnik (ki je tudi podal predlog za ustavitev postopka izvršbe) ne izkazuje več pravnega interesa za nadaljevanje navedenega upravnega spora. Stranka z interesom zato sodišču predlaga, da tožbo kot nedovoljeno zavrže, podrejeno pa predlaga, da jo kot neutemeljeno zavrne.

Sodna presoja

K točki I izreka:

22. Tožba ni utemeljena.
23. Med strankami v postopku je spor o tem, ali prosilec z zahtevo z dne 13. 10. 2023, ki jo je vložil pri organu, zlorablja pravico dostopa do informacij javnega značaja v smislu določbe petega odstavka 5. člena ZDIJZ, sporno pa je tudi, ali obstajajo izjeme po 8. in 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, na podlagi katerih lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije zaradi varstva interesa sodnega postopka, ki je v teku, in zaradi varstva notranjega poslovanja organa, ki razpolaga z zahtevano informacijo.

Glede instituta zlorabe pravice

24. Organ, ki je po ZDIJZ zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, je prosilcu v celoti zavrnil dostop do zahtevanih informacij, med drugim tudi zato, ker je mnenja, da prosilec zlorablja pravico dostopa, saj je vsebinsko povezano zahtevo vložil že dne 2. 6. 2023, ki je (tako kot tudi obravnavana zahteva z dne 13. 10. 2023) vezana na isto zadevo, v zvezi s katero je pred Okrajnim sodiščem v Mariboru v teku postopek izvršbe opr. št. _____. V izpodbijani odločbi se Informacijski pooblaščenec z odločitvijo organa ni strinjal, saj je presodil, da

- okolščine obravnavane zadeve na kažejo na to, da bi prosilec z vloženo zahtevo zlorabljal pravico dostopa do informacij javnega značaja.
25. Po petem odstavku 5. člena ZDIJZ lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja.
26. Možnost zavrnitve dostopa do zahtevanih informacij zaradi zlorabe pravice je bila uzakonjena z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ-C), ki je začel veljati dne 17. 4. 2014. Kot to izrecno izhaja že iz samega besedila zakona, predstavlja določba izjemo od splošno uveljavljenega načela prostega dostopa, v skladu s katerim so prosilcem informacije javnega značaja prosto dostopne (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ). Določbo petega odstavka 5. člena ZDIJZ je zato treba razlagati izjemno ozko in institut zlorabe pravice kot skrajno sredstvo uporabiti le v izjemnih primerih,¹ v skladu z namenom, ki ga je zasledoval zakonodajalec, ter upošteva okolščine vsakega konkretnega primera posebej, ki očitno (torej že na prvi pogled) kažejo na zlorabo pravice. Previdnost je pri razlagi omenjene določbe potrebna še zlasti zato, ker predstavlja pravica dobiti informacijo javnega značaja z ustavo zagotovljeno pravico vsakogar, ki ima v zakonu utemeljen pravni interes (drugi odstavek 39. člena Ustave RS).
27. Pri presoji zlorabe pravice je treba izhajati iz okvirja, ki ga postavlja ZDIJZ, ki določa splošno načelo, da so vse informacije vseh zavezancev, razen v primerih, določenih z zakonom, dostopne vsakomur, pri čemer subjektivni namen, ki ga zasleduje prosilec z zahtevo za dostop do zahtevanih podatkov pri odločanju, ni pomemben. Gre namreč za univerzalno pravico, ki daje javnosti zaradi možnosti nadzora vpogled nad delovanjem javnih organov, zaradi česar lahko podatke, ki predstavljajo informacije javnega značaja, pridobi vsakdo, ki je zainteresiran zanje. Na namen prosilca, ki ni združljiv z namenom, ki ga zasleduje pravica dostopa, in ki pomeni zlorabo te pravice, se sklepa na podlagi kriterijev, ki jih je razvila sodna praksa, in ki se odražajo navzven v negativnih posledicah, ki jih ima vložena zahteva ali več povezanih zahtev na delo organa (ki je zaradi velikega števila vloženi in/ali obsežnih zahtev prekomerno obremenjen in s tem oviran pri delu, izpostavljen žalitvam, provokacijam, šikaniranju...). Te kriterije je v izpodbijani odločbi naštel tudi Informacijski pooblaščenec in po presoji sodišča, upošteva potrebo po ozki razlagi določbe, pravilno zaključil, da okolščine obravnavane zadeve ne kažejo, da prosilec z vloženo zahtevo zlorablja pravico dostopa do informacij javnega značaja, ki mu jo daje zakon.
28. Kot je že v obrazložitvi izpodbijane odločbe pojasnil Informacijski pooblaščenec, zahteva prosilca ni žaljiva in tudi ne obsežna, prosilec tudi ni vložil večjega števila

¹ Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 5. členu, str. 102 - 104.

funkcionalno povezanih zadev, ki bi organ kakorkoli (pretirano) obremenile in mu s tem otežile opravljanje svoje dejavnosti. Pred obravnavano zahtevo je prosilec vložil le zahtevo z dne 2. 6. 2023, ki pa se ne nanaša na iste informacije oziroma dokumente, na zlorabo pravice pa tudi ne more kazati ugotovitev, da sta obe zahtevi (tako tista z dne 2. 6. 2023 kot obravnavana zahteva) vezani na isti življenjski dogodek (odpoved pogodbe o zaposlitvi pri organu) in na sodni izvršilni postopek, ki je bil v času izdaje izpodbijane odločbe v posledici navedenega dogodka še v teku pred Okrajnim sodiščem v Mariboru.

29. V zvezi z očitkom tožnika, da prosilec dostop do zahtevanih dokumentov uveljavlja v resnici zaradi interesov posameznika (), ki se skriva za njim, in ki dostop do zahtevanih dokumentov želi zaradi sodnega (izvršilnega) postopka, v katerem sta organ in navedeni posameznik nastopala v vlogi upnika in dolžnika, pa sodišče pojasnjuje, da subjektivni namen, ki ga prosilec zasleduje z vloženo zahtevo, kot že obrazloženo, pri odločanju o dostopu do informacij javnega značaja ni pomemben (prav tako tudi ne pri presoji morebitne zlorabe pravice), se pa okoliščine, ki jih zatrjuje tožnik, lahko upoštevajo pri presoji obstoja izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, v okviru katere je treba med drugim preučiti tudi negativni vpliv, ki bi ga razkritje zahtevanih informacij lahko imelo na potek sodnega postopka, ki je (še) v teku.

30. Glede na obrazloženo tako po presoji sodišča ni mogoče ugotoviti, da je prosilec z vloženo zahtevo kakorkoli prekoratil pravne meje pravice dostopa do informacij javnega značaja oziroma da predstavlja njegova zahteva zlorabo pravice, ki mu jo daje zakon.

Glede izjem po 8. in 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ

31. Pravica dostopa do informacij javnega značaja pa ni absolutna pravica in je lahko omejena v javnem ali zasebnem interesu. Dopustne izjeme od načela prostega dostopa ZDIJZ določa (med drugim tudi) v prvem odstavku 6. člena, po katerem lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi (8. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) in tudi v kolikor se zahteva nanaša na podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).

32. Tožnik se v tožbi med drugim sklicuje na izjemo iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj meni, da bi razkritje zahtevanih dokumentov škodovalo izvedbi izvršilnega postopka obr. št. , v katerem je med strankama (organom kot dolžnikom ter kot upnikom) sporno vprašanje

izpolnitve nedenerne obveznosti iz sodbe Delovnega sodišča v Celju v zadevi opr. št. _____ dne _____, v kateri se je presojala zakonitost odpovedi delovnega razmerja _____ l.

33. Po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ je kot izjema od prosto dostopnih informacij javnega značaja določen podatek, katerega pridobitev oziroma izdelava je namenjena izvedbi sodnega postopka, ki je še v teku, razkritje zahtevanega podatka pa bi škodovalo njegovi izvedbi. Namen navedene izjeme ni varovati zasebne interese strank postopka, ampak je navedena izjema primarno namenjena varstvu sodnih postopkov v ožjem pomenu besede, torej varstvu dokumentov, s katerimi v sodnih spisih razpolagajo sodišča in drugi organi kot zavezanci, če so bili dokumenti pridobljeni ali sestavljeni zaradi sodnega postopka.² Namen obravnavane izjeme je nemotena in učinkovita izvedba sodnih postopkov.³
34. Prvi pogoj za sklicevanje na navedeno izjemo je torej ugotovitev, da je sodni postopek, v zvezi s katerim je bil sestavljen zahtevani dokument, še v teku, v nadaljevanju pa je treba ugotoviti, ali bi v primeru razkritja zahtevanih dokumentov lahko za nadaljnji tek postopka nastala kakršnakoli škoda (t. i. škodni test).⁴
35. Ker je bil v času izdaje izpodbijane odločbe izvršilni postopek opr. št. _____ še v teku, je Informacijski pooblaščenec v izpodbijani odločbi presojal, ali bi z razkritjem zahtevanih dokumentov sodnemu izvršilnemu postopku nastala škoda. Ker je ugotovil, da razkritje navedenih dokumentov zaradi pravne narave izvršilnega postopka (zaradi načela stroge formalne legalitete), temu postopku ne more biti v škodo, je zaključil, da navedena zakonska izjema ni podana.
36. Iz vloge z dne 28. 11. 2024, ki jo je stranka z interesom vložila v tem upravnem sporu, pa izhaja, da je bil izvršilni postopek opr. št. _____ po vložitvi tožbe v tem upravnem sporu pravnomočno zaključen. Navedeno namreč dokazuje priložen sklep Okrajnega sodišča v Mariboru opr. št. _____ z dne _____, iz katerega izhaja, da je bila izvršba upnika _____ zoper tožnika v tem upravnem sporu, v delu glede prisilne izterjave dolžnikove nederarne obveznosti po sodbi Delovnega sodišča v Celju opr. št. _____ z dne _____, ustavljena (dokaz C 2). Tožnik ter toženka navedenemu dejstvu v tem postopku nista ugovarjala. Sodišče na podlagi navedenega ugotavlja, da izjema po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ zaradi zaključka sodnega postopka ni podana, saj ni izpolnjen eden izmed kumulativno zahtevanih pogojev za uveljavitev izjeme - to je, da je sodni postopek, v zvezi s katerim naj bi bili po zatrjevanju tožnika sestavljeni zahtevani dokumenti, še v teku.

2 Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 174 - 175.

3 Tako tudi UPRS v sodbi I U 1910/2020-51 z dne 25. 9. 2023.

4 Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 175.

-
37. Sodišče v celoti pritrjuje stališču Informacijskega pooblaščenca, da v obravnavanem primeru ne obstoji izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj tožnik ni izkazal, da bi mu razkritje zahtevanih informacij povzročilo škodo v smislu citirane zakonske določbe.
38. Kot izhaja iz zakonskega besedila, morata biti namreč za obstoj navedene izjeme izpolnjena dva kriterija kumulativno, in sicer: zahtevani podatek mora izhajati iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa, ugotovljeno pa mora biti tudi, da bi razkritje takšnega podatka povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (t. i. specifični škodni test). Pri navedeni izjemi gre za izogibanje negativnim posledicam na učinkovito interno delo organov izven konkretnih (sodnih, upravnih) postopkov, ki jih ti morda vodijo.⁵
39. V tožbi tožnik zatrjuje, da bi mu z razkritjem zahtevanih dokumentov nastala finančna škoda, pa tudi škoda druge oblike. Razkritje bi namreč zanj pomenilo težave v poslovnem procesu oziroma ovire pri sprejemanju poslovnih odločitev, z razkritjem pa bi bilo poseženo tudi v njegovo pravico do poštenega postopka.
40. Dokazno breme za izkaz škodne posledice je na zavezancu, pri čemer zgolj trditveno breme ne zadostuje, ampak mora organ izkazati nastanek posledice zaradi razkritja (to je nastanek motenj pri njegovem delovanju) z dovolj visoko stopnjo verjetnosti (dokazni standard „onkraj dvoma“⁶). Organ mora izkazati, kakšne motnje bi povzročilo razkritje in zakaj (motnje mora konkretno navesti in obrazložiti njihov nastanek, za svoje trditve pa mora tudi predložiti dokazila).⁷ Zgolj pavšalno in abstraktno sklicevanje na potencialne motnje ne zadostuje.
41. Tožnik kot organ, ki je zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, je torej tisti, ki bi moral v oceni škodljivih posledic jasno navesti tako motnje v njegovem notranjem delovanju in jih konkretno opredeliti, kot tudi škodo, ki bi mu s tem lahko nastala (specifični škodni test). Organ namreč svoje notranje delovanje najbolje pozna in lahko izkaže ter opiše morebitne motnje pri svojem delovanju.⁸ V utemeljitev obstoja motenj delovanja pa se je tožnik v obravnavani zadevi zgolj na splošno skliceval na škodo, ki bi mu lahko nastala z razkritjem, pri tem pa zatrjevane škode ni z ničemer izkazal in tudi ne konkretno opredelil. Zgolj hipotetično in splošno sklicevanje na morebitne motnje in na škodo, ki bi lahko potencialno nastala, pa po presoji sodišča ne zadostuje za obstoj te izjeme.⁹ Sodišče se zato strinja z ugotovitvijo Informacijskega pooblaščenca, da obstoj izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v tej zadevi ni izkazan.

5 Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 184 in 185 ter 186).

6 Glej npr. sodbo UPRS I U 1176/2010 z dne 30. 11. 2011.

7 Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 186.

8 Po ustaljeni praksi Upravnega sodišča RS je dokazno breme na zavezancu – tako UPRS v sodbi opr. št. I U 1837/2014 z dne 11. 2. 2016.

9 UPRS v sodbi I U 1847/2021-15 z dne 24. 8. 2022.

42. Ker je glede na obrazloženo izpodbijana odločitev pravilna in zakonita, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

43. O tožbi je sodišče skladno s peto alinejo drugega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave, na podlagi vlog strank ter predloženih listinskih dokazil, saj so se vse stranke glavni obravnavi izrecno odpovedale, sodišče pa je tudi ugotovilo, da relevantno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankami ni bilo sporno (prvi odstavek 59. člena ZUS-1). Sporno je bilo le vprašanje razlage in uporabe materialnega prava (izjem, predpisanih v ZDIJZ od načela prostega dostopa do informacij javnega značaja).

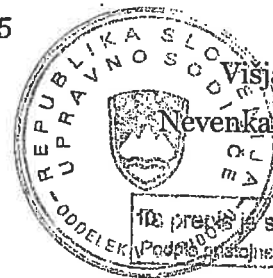
K točki II izreka:

44. Odločitev o zavrnitvi stroškovnega zahtevka tožnika temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 28. januar 2025

Visja sodnica
Nevenka Debi, l.r.

Prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

